

Elżbieta Kuszewska

Klasztor, pow. Kwidzyń, wyspa "wschodnia" st. 3

Informator Archeologiczny : badania 1, 222-223

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

osątek XI w. W każdym razie najdalej w pierwszej połowie XI w. gród został spalony i nie był już następnie reaktywowany.

Zabudowa wnętrza skupiała się pod wałem obronnym w posie o szerokości około 5 m. Natrafiono na liczne ślady domostw w postaci resztek palenisk, dużego naczynia zasobowego zachowanego in situ, skupisk fragmentów naczyń i kości zwierzęcych.

Niezbędne jest przeprowadzenie w roku przyszłym uzupełniających badań mających na celu przede wszystkim wyjaśnienie powiązania bramy z całością umocnień grodowych. Wskazane jest również trwałe zabezpieczenie obiektu w postaci np. rezerwatu archeologicznego.

K L A S Z T O R E K,

pow. Kwidzyń

Wyspa "wschodnia" st. 3

Muzeum Archeologiczne w

Gdańsku

Badania prowadziła mgr Elżbieta Kuszewska, finansowała - PRN w Kwidzynie.

Stanowisko nr 3 ze śladami osadnictwa wczesnośredniowiecznego z okresu od IX do XI w. i średniowiecznego z XIV w., odkryte zostało w 1966 r. w czasie badań powierzchniowych.

W centrum wyspy zachowało się czworoboczne wzniesienie terenu, przypominające wał, na powierzchni którego widoczne jest rumowisko kamienno-ceglane. W obrębie tego obiektu znajduje się wgłębienie o powierzchni około 75 m². Przez część wgłębienia i ewentualny wał, poprowadzono wykop o wymiarach:

2,5 x 8 m, w którym nie osiągnięto calca. Wydzielono pięć warstw.

Warstwa I, humusowa, zawierała liczne duże kamienie, ułamki cegieł gotyckich, ceramikę w przewodzie stalowo-siwą, nieliczne fragmenty naczyń obtaczanych albo całkowicie, albo tylko górą (szdobionych i niezdobionych) i zabytki metalowe, głównie groździe.

Warstwa II - przegrzany muł i polepa z odciskami źdźbeł trawy i słomy - dostarczyła nielicznej ceramiki nawiązującej do odkrytej w warstwie I.

Warstwa III - zwęglone draniec ułożone prostopadle do linii wału, w czarno zabarwionej, piaszczystej glebie z ceramiką przeważnie górą obtaczaną, szdobioną i niezdobioną oraz nieliczną całkowicie obtaczaną.

Warstwa IV - soczewka piaszczysto-gliniasta o zabarwieniu żółtym, pozbawiona zabytków.

Warstwa V - piaszczysta, ciemno-brunatna - z grudami polepy i ceramiką analogiczną do ceramiki z w. III oraz dwoma fragmentami noży żelaznych.

Warstwy III - V można by wiązać z konstrukcją wału. Jest jednak za wcześnie na ostateczny wniosek. Dotychczasowe wyniki nasuwają przypuszczenie, że istniały tu trzy fazy osadnicze, pierwsza - w. IX do połowy X w., druga od połowy X do XI w., i trzecia w. XIV.

Zakończenie badań planowane jest w 1968 r.

K L E S Z E W O
pow. Pułtusk

patrz okres wpływów
rzymskich